

Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки
Хорватія про міжнародні автомобільні перевезення

(Угоду ратифіковано Законом
N 324-IV ([324-15](#)) від 28.11.2002)

Дата підписання: 03.12.2001
Дата набуття чинності: 17.02.2005

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Хорватія, далі Договірні Сторони,

бажаючи сприяти розвитку економічних і торговельних відносин, а також полегшенню перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між обома країнами і транзитом через їхні території, домовились про таке:

I. Загальні положення

Стаття 1. Сфера застосування

1. Положення цієї Угоди поширюватимуться на міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автотранспортними засобами, які зареєстровано в одній з Договірних Сторін, по територіях України і Республіки Хорватія, транзитом через їхні території і в/з третіх країн.

2. Положення цієї Угоди також поширюватимуться на проїзд порожніх автотранспортних засобів, що пов'язані з вищезгаданими перевезеннями.

Стаття 2. Визначення

З метою цієї Угоди:

1. Термін "перевізник" означатиме будь-яку фізичну або юридичну особу, яка в Україні або Республіці Хорватія уповноважена відповідно до національного законодавства і правил здійснювати міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом за наймом, або за плату, або за власний рахунок.

2. Термін "пасажирський транспортний засіб" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, який має більше восьми місць для сидіння, за винятком місця водія, і зареєстрований в одній з Договірних Сторін.

3. Термін "вантажний транспортний засіб" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, зареєстрований в одній з Договірних Сторін, який за своєю конструкцією призначений для використання і використовується для автомобільних перевезень вантажів.

Цей термін поширюється також на причеп (незалежно від країни його реєстрації), який приєднаний до вантажного транспортного засобу, і напівпричеп (незалежно від країни його реєстрації), який транспортується тягачем.

II. Перевезення пасажирів

Стаття 3. Система дозволів

Всі пасажирські перевезення, що виконуються пасажирськими транспортними засобами, зареєстрованими в одній з Договірних Сторін, між обома країнами і транзитом через їхні території, за винятком зазначених в статті 6, виконуються на основі дозволів. Оригінал дозволу повинен бути у водія транспортного засобу.

Стаття 4. Регулярні перевезення

1. "Регулярні перевезення" означатимуть перевезення пасажирів з визначеною частотою за визначеним маршрутом, при яких пасажирів можуть сідати в транспортний засіб і залишати його на визначених пунктах посадки/висадки.

2. Регулярні перевезення між двома країнами або транзитом через їхні території здійснюються за попереднім узгодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

3. Кожний компетентний орган видаватиме дозвіл лише на ту частку маршруту, яка проходить через територію його країни.

4. Пропозиції щодо організації таких перевезень завчасно надсилаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити відомості відносно найменування перевізника (фірми), маршруту, розкладу руху, тарифів, пунктів зупинки, де перевізник може здійснювати посадку/висадку пасажирів, а також передбаченого періоду і регулярності виконання перевезень.

5. Заявка на отримання дозволу подаватиметься компетентному органу країни реєстрації транспортного засобу, який має право дати дозвіл або ні.

У випадку відсутності зауважень, цей компетентний орган надсилатиме заявку з усіма необхідними для прийняття рішення про надання дозволу документами компетентному органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 5. Нерегулярні перевезення

1. Нерегулярні перевезення пасажирів пасажирськими транспортними засобами між обома країнами і транзитом через їхні території, за винятком перевезень, згаданих в статті 6 цієї Угоди, здійснюватимуться на основі дозволів, що видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. Компетентні органи Договірних Сторін видаватимуть дозвіл на ту частину маршруту, що проходить через їхню територію.

3. На кожне нерегулярне перевезення пасажирів пасажирським транспортним засобом має бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти, якщо інше не обумовлено в цьому дозволі.

4. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному узгоджену кількість бланків дозволів для здійснення нерегулярних пасажирських перевезень. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видає дозвіл.

5. Компетентні органи Договірних Сторін узгоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 6. Нерегулярні перевезення, звільнені від дозволів

1. Дозволів не потрібно для виконання нерегулярних перевезень пасажирів пасажирськими транспортними засобами у випадках, коли група пасажирів того самого складу перевозиться тим самим пасажирським транспортним засобом протягом всієї поїздки:

а) якщо ця поїздка починається і закінчується на території тієї Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський транспортний засіб; або

б) якщо ця поїздка починається на території Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський транспортний засіб, і закінчується на території іншої Договірної Сторони, за умови, що транспортний засіб залишає цю територію порожнім.

2. Дозволу не потрібно при заміні несправного пасажирського транспортного засобу іншим.

3. При виконанні перевезень, передбачених пунктом 1 цієї статті, водій пасажирського транспортного засобу повинен мати

список пасажирів.

III. Вантажні перевезення

Стаття 7. Система дозволів

1. Перевезення вантажів, передбачені цією Угодою, за винятком перевезень, зазначених в Статті 8 цієї Угоди, здійснюватимуться вантажними транспортними засобами на основі дозволів, які видані компетентними органами Договірних Сторін.

2. На кожний вантажний транспортний засіб має бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти, якщо інше не обумовлено в самому дозволі. Оригінал дозволу повинен бути у водія транспортного засобу.

3. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному взаємно узгоджену на основі паритету кількість бланків дозволів на перевезення вантажів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видав дозвіл.

4. Компетентні органи Договірних Сторін узгоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 8. Перевезення, звільнені від дозволів

1. Дозволів не потрібно для:

а) експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарок і виставок;

б) транспортних засобів, тварин, а також різноманітного інвентарю і майна, призначених для проведення спортивних заходів;

в) театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання і приладдя для кінозйомок, радіо - і телевізійних передач;

г) тіл або праху померлих;

д) пошти;

е) пошкоджених транспортних засобів;

ж) бджіл і мальків риби;

з) гуманітарної допомоги при стихійних лихах;

і) вантажів транспортними засобами, загальна вага яких разом з причепом не перевищує 6 тонн, або допустиме навантаження на вісь, включаючи причеп, не перевищує 3,5 тонни.

Дозволів також не потрібно для проїзду автомобілів технічної допомоги.

2. Винятки, передбачені підпунктами "а", "б", "в" пункту 1 цієї статті, дійсні тільки в тому випадку, коли вантаж підлягає поверненню до країни реєстрації вантажного транспортного засобу, або якщо він перевозиться на територію третьої країни.

3. У випадку перевезень, згаданих в пункті 1 цієї статті, водій транспортного засобу повинен мати всі необхідні документи, що підтверджують належність вантажу до одного з вищезгаданих типів.

Стаття 9. Спеціальні дозволи

1. Якщо габарити або вага транспортного засобу однієї з Договірних Сторін, що прямують з вантажем або без нього, перевищують встановлені на території іншої Договірної Сторони норми, а також при перевезеннях небезпечних вантажів, перевізник повинен отримати, крім звичайного дозволу, спеціальний дозвіл компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті дозвіл передбачає рух транспортного засобу визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись цим маршрутом.

IV. Інші положення

Стаття 10. Каботаж і перевезення до третіх країн

1. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін між двома пунктами, розташованими на території іншої Договірної Сторони, заборонено, якщо на це немає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін з території іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої країни або в зворотному напрямку потребує відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

Стаття 11. Вага і габарити транспортних засобів

Кожна Договірна Сторона зобов'язується не застосовувати до транспортних засобів, зареєстрованих на території іншої Договірної Сторони, вимоги, щодо їх ваги і габаритів, більш обмежуючі, ніж ті, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на своїй власній території.

Стаття 12. Податки і збори

1. Пасажирські і вантажні транспортні засоби, які зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін і тимчасово в'їжджають на територію іншої Договірної Сторони, звільняються від всіх податків, мит і інших зборів, пов'язаних з володінням або використанням транспортних засобів на цій території.

2. Звільнення, передбачені пунктом 1 цієї статті, не поширюватимуться на дорожні збори, якщо інше не передбачено самим дозволом, податки на додану вартість, митні та акцизні збори на паливо, що використовується транспортними засобами, за винятком:

а) палива, яке міститься в ємностях, передбачених для кожної моделі транспортного засобу (автомобіля або тягача), які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна. Це також поширюватиметься на паливо, яке міститься в стандартних ємностях, встановлених на причепах і напівпричепах і передбачених для роботи рефрижераторів;

б) мастильних матеріалів у кількості, необхідній для використання під час перевезення;

в) запасних частин і інструментів, передбачених для ремонту транспортного засобу, який виконує міжнародне перевезення.

3. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з країни, або знищені, або здані в порядку, який встановлено діючим на території відповідної Договірної Сторони законодавством.

Стаття 13. Національне законодавство

У всіх випадках, які не врегульовані положеннями цієї Угоди або міжнародними конвенціями, учасницями яких є обидві країни, перевізники і водії транспортних засобів однієї Договірної Сторони повинні дотримуватися положень законодавства і правил іншої Договірної Сторони, під час перебування на території останньої.

Стаття 14. Порухення Угоди

1. Якщо перевізник однієї Договірної Сторони порушить на території іншої Договірної Сторони будь-яке положення цієї Угоди, компетентний орган Договірної Сторони, на території якої сталося порушення, може, без застосування будь-яких законних санкцій, які

можуть бути вжиті на її території, інформувати першу Договірну Сторону про обставини порушення.

2. У випадку будь-яких порушень, згаданих в пункті 1 цієї статті, компетентний орган Договірної Сторони, на території якої сталося порушення, може просити компетентний орган іншої Договірної Сторони:

а) зробити попередження перевізнику разом з повідомленням, що будь-яке подальше порушення може призвести до відмовлення у в'їзді його транспортного засобу на територію такої Договірної Сторони, на такий період, який може бути встановлений відповідно до національного законодавства, або

б) повідомити згаданого перевізника, що в'їзд його транспортного засобу на територію такої Договірної Сторони заборонено тимчасово або назавжди відповідно до національного законодавства.

3. Компетентний орган Договірної Сторони, який отримав будь-яке з цих повідомлень, вживатиме відповідні заходи і інформуватиме, у можливо стислі строки, компетентний орган іншої Договірної Сторони про них.

Стаття 15. Компетентні органи

1. Компетентними органами, відповідальними за застосування цієї Угоди, є:

- з боку України - Міністерство транспорту;
- з боку Республіки Хорватія - Міністерство морських справ, транспорту та зв'язку.

2. Компетентні органи Договірних Сторін підтримуватимуть постійні контакти для вирішення будь-яких питань, що можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

Стаття 16. Змішана Комісія

1. З метою забезпечення ефективного застосування цієї Угоди, з представників компетентних органів Договірних Сторін і експертів, визначених ними, створюється Змішана Комісія.

2. Змішана Комісія розглядатиме питання в галузі міжнародних автомобільних перевезень, які представляють взаємний інтерес, і вирішуватиме будь-які спірні питання, які можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

3. Змішана Комісія збирається на прохання однієї з Договірних Сторін.

Стаття 17. Набуття чинності Угодою і строк дії

1. Кожна Договірна Сторона повідомить по дипломатичних каналах іншу Договірну Сторону про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою. Угода набуває чинності через тридцять днів після отримання останнього повідомлення.

2. Ця Угода укладається на невизначений строк і діятиме до закінчення шести місяців з дня, коли одна з Договірних Сторін проінформує по дипломатичних каналах іншу Договірну Сторону про своє бажання денонсувати її.

Вчинено в м. Києві 3 грудня 2001 року в двох примірниках українською, хорватською і англійською мовами, при цьому всі тексти автентичні.

У випадку будь-яких розбіжностей в тлумаченні цієї Угоди перевага надається тексту англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Республіки Хорватія